

Cum să fie zăpada

Viorel Darie

Câmpurile uscate de geruri și vânturi să prindă adierea de-abia perceptibilă a unei brize răcoroase de la miazănoapte, iar ramurile golașe ale copacilor să înceapă să freacă, fluturând puținele frunze care au mai rămas pe vârful rămurelelor. Negura grea să acopere cerul și văzduhul și văile și pădurea, departe, în toate zările, iar nori mari și turburi să se îngrămădească pe spinările neguroase ale dealurilor.

Baierile ninsorilor să se dezlege, să ningă întâi cu fulgi mici, apoi cu fulgi din ce în ce mai mari, într-un dans desăvârșit, învârtit, vânturând vijelios. Fulgii de zăpadă să năpădească pământul, coborând mari din cerul cenușiu, fâlfâind în taină ca niște păsări misterioase, acoperind totul deopotrivă, potecile, copacii și pădurile.

Să ningă astfel trei zile neîntrerupt, până să se așeze peste tot grămezi de zăpadă moale ca puful, pernuțe numai bune pentru mult așteptata bătaie cu zăpadă. Casele să fie înzăpezite până la geamuri, iar din garduri să se mai vadă doar parii. Nicăieri să nu se mai zărească nici urmă de cărări!

Nimeni să nu cuteze să părăsească focul sobei din vatră; doar copiii să-și pună căciulile pe cap și să scoată săniile în mormanele de nămeți. Zgomotoși, ei să atace munții de zăpadă, croind galerii spre derdeluș, sau spre gardurile de uluci unde, când și când, să răsară iepuri și vererițe. Joaca să-i încălzească și să-i potolescă doar când noaptea va veni, târziu.

Apoi, spășiți, să-și ia săniile de sfoară și să apară pe la geamuri cerșind intrarea în casă. Acolo, sub geamuri, să ticluiască, chicotind, năstrușnice urături.

Să li se dea voie să intre în casă, să se așeze cuminiți pe laviță, în rând, băieți și fete, iepuri și veverițe, cu fețele înroșite de joacă, încălzindu-și piciorușele la focul zdravăn de lemne de fag din gura sobei.

Să le vezi apoi ochișorii strălucind de voie bună, în timp ce moșul, hâtrul moș, să le împartă daruri: nuci, covrigi calzi și felii îmbietoare de cozonac!...